

ಸತ್ಯಂ ಶಿವಂ ಸುಂದರಂ

‘ಸತ್ಯಂ ಶಿವಂ ಸುಂದರಂ’ ಎಂದು ಶಿವನ ಮಹಿಮೆ ಇದೆ. ಸತ್ಯದ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳಲು ನಾಕಷ್ಟು ಇದೆ. ಸತ್ಯಕ್ಕೆ ಸಾಪ್ತ ಇಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ ಸತ್ಯ ಶಬ್ದವು ಸತ್ಯ ಅಥಾತ ನಶ್ವರ, ಶಾಶ್ವತ. ಪ್ರಕೃತಿ, ಮರುಷ, ಪರಮಾತ್ಮ ಈ ಮೂರು ಅನಾದಿ, ಅವಿನಾಶಿ. ಪ್ರಕೃತಿ ತನ್ನ ರೂಪವನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸಿದರೆ, ಮರುಷ ಮತ್ತು ಪರಮಾತ್ಮನು ಸೃಷ್ಟಿ ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಪಾತ್ರ ಹಾಗು ಸೂತ್ರಧಾರಿಗಳಾಗಿದ್ದಾರೆ.

ಸತ್ಯ ಯಾವಾಗಲು ಸತ್ಯವಾಗಿರುವುದು. ಸತ್ಯಕ್ಕೆ ವಿಜಯ ಖಚಿತವಾಗಿರುವುದರಿಂದ ‘ಸತ್ಯಮೇವ ಜಯತೇ’ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಸತ್ಯ ಜೀವನದ ಶೈಲಿ. ಸತ್ಯದ ಪಥದ ಮೇಲೆ ನಡೆಯುವನು ಚರಿತ್ರವಂತನು. ಸತ್ಯ ಕಲ್ಯಾಣಕಾರಿಯಾಗಿದೆ. ಸತ್ಯದ ಸಾಧನೆ, ಆರಾಧನೆ, ತಪಸ್ಸು ಮಾಡುವನು ವಂದನೀಯ, ಮೂಜ್ಞನೀಯ, ಪ್ರಶಂಸನೀಯನಾಗಿರುತ್ತಾನೆ. ಸತ್ಯದ ಪೂಜಾರಿ ಸರ್ವರ ಪ್ರಿಯ ಸರ್ವರಸ್ನೇಹಿ ಇರುತ್ತಾನೆ. ಜನರು ಅವನನ್ನು ಸಜ್ಜನ, ಮಹಾತ್ಮ, ಮಹಾನ ಮರುಷ ಎಂದು ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ. ಸತ್ಯದ ಶಕ್ತಿ ಮಹಾನವಾಗಿದೆ. ಜೀವನದ ಬಿರುಗಾಳಿಯಲ್ಲಿ ಸತ್ಯದ ದೋಷಿ ಅಲಗಾಡಿದರು ಮುಖುಗಿ ಹೊಗುವದಿಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ ಸತ್ಯದ ಜೊತೆ ಸ್ವಯಂ ಭಗವಂತನಿದ್ದಾನೆ. ಸತ್ಯವು ಶುದ್ಧ ಜಿನ್ನದ ಸಮಾನವಾಗಿರುವದರಿಂದ, ಎಲ್ಲರನ್ನು ಆಕರ್ಷಿಸುತ್ತದೆ. ಸತ್ಯವು ಸೂರ್ಯನ ಸಮಾನ ವಾಗಿರುವದರಿಂದ ಅದರ ಹೊಳಪು, ಪ್ರವಿರತೆ ಎಂದಿಗೂ ಕಡಿಮೆ ಆಗುವದಿಲ್ಲ. ಸತ್ಯಕ್ಕೆ ಪ್ರಮಾಣ ನೀಡುವ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇಲ್ಲ. ಸತ್ಯ ಪರದಾನವಾಗಿದೆ. ಸತ್ಯ ದಿವ್ಯ ಗುಣಗಳ ಆಧಾರ. ಸತ್ಯದ ಜೊತೆಗೆ ಮಧುರತೆ, ನಮ್ಮತೆ, ಆತ್ಮವಿಶ್ವಾಸ, ಮಂತಾದ ಗುಣಗಳು ತಾವಾಗಿ ಬಂದು ಬಿಡುವವು. ಸತ್ಯವನ್ನು ಧಾರಣೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡವನು ಸದಾ ನಿಭರ್ಯ, ನಿಶ್ಚಿಂತ, ಸಾಹಸಿ ಹಾಗು ದೃಢ ನಾಗಿರುವನು.

ತನ್ನನು ತಾನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವುದೆ ಹೊದಲನೆಯ ಸತ್ಯ. ನಾನು ಶರೀರ ಅಲ್ಲ, ಆತ್ಮ. ಶರೀರ ವಿನಾಶಿ, ಆತ್ಮ ಅನಾದಿ ಅವಿನಾಶಿ. ಶರೀರ ಒಂದು ಪಸ್ತು ವಾದರೆ, ಅದನ್ನು ಧರಿಸಿ ಹಾತುವನ್ನು ಮಾಡುವ ನಾನು ಆತ್ಮ ಹಾತುಧಾರಿ. ನಾನು ಚೈತನ್ಯ, ಮನ, ಬುದ್ಧಿ ಸಂಸ್ಫೂರ್ಣ ಗಳಿಂದ ಕೂಡಿರುವ ಅತಿ ಸೂಕ್ತ ಶಕ್ತಿ, ಆತ್ಮ. ಶರೀರ ಚೈತನ್ಯ ಮಂದಿರ, ಆತ್ಮ ಅದರಲ್ಲಿ ಸಾಧಿತವಾದ ಸುಂದರ ಮೂರ್ತಿ. ದೇಹದ ಪಂಚೇಂದ್ರಿಯಗಳ ರಥದ ಮೇಲೆ ನಾನು ಆತ್ಮ ಸಾರಥಿ. ಅತ್ಮ ಈ ಸೃಷ್ಟಿ ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಶರೀರ ವನ್ನು ಧರಿಸಿ ಹಾತುವನ್ನು ಅಭಿನಯಿಸುತ್ತದೆ. ಮಣಿ ಕರ್ಮಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದಾಗ ಮಣಿತ್ವ, ಪಾಪಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದಾಗ ಪಾಪತ್ವ, ಮಹಾನ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಮಾಡಿದಾಗ ಮಹಾತ್ಮ, ದೇವತೆಯ ಸಮಾನ ಇದ್ದಾಗ ದೇವಾತ್ಮನಾಗತ್ಯದೆ. ಹೊಡಲನೆಯ ಸತ್ಯವನ್ನು ತಿಳಿದರೇ, ಎರಡನೆಯ ಸತ್ಯ, ‘ಸತ್ಯಂ ಶಿವಂ ಸುದರಂ’ ನಾಗಿರುವ ಪರಮಾತ್ಮನನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವದು ಬಹಳ ಸಹಜ. ಹಿಂದಿ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ‘ಖುದ ಕೊ ಜಾನೋ ತೋ, ಖುದಾ ಕೊ ಜಾನ ಸಕೆಂಗೆ’ ಎಂದು ಹೇಳಲಾಗಿದೆ. ಸರ್ವ ಆತ್ಮಗಳ ಪಿತ ಜೊತೆಸ್ವರೂಪ, ನಿರಾಕಾರಿ, ನಿರ್ವಿಕಾರಿ, ನಿರಹಂಕಾರಿ, ಅತಿ ಸೂಕ್ತ, ಅನಾದಿ, ಅವಿನಾಶಿ, ಸ್ವಯಂಭು ಶಿವ ಪರಮಾತ್ಮ. ಆತ್ಮ ಹಾಪ-ಮಣಿದಲ್ಲಿ ಬುರುವದರಿಂದ ಹಾಪಾತ್ಮ, ಮಣಿತ್ವನಾಗತ್ಯದೆ. ಆದರೆ ಪರಮಾತ್ಮನು ಸದಾಶಿವನು, ಸರ್ವಶಕ್ತಿವಂತನು. ಅವನೇ ಸರ್ವ ಆತ್ಮರ ತಂದೆ, ಅವನೇ ಅಲಾಳ, ಅವನೇ ಈಶ, ಅವನೇ ನಾಡ್ರ, ಓಂಕಾರನು, ದೇವನೋಬ್ಬ, ನಾಮ ಹಲವು. ಬ್ರಹ್ಮ, ವಿಷ್ಣು, ಬಸವ, ಏನು, ನಾನಕ ಪ್ರೇಗಂಬರರೆಲ್ಲ ಒಬ್ಬ ನಿರಾಕಾರ ಪರಮಾತ್ಮನ ಮಕ್ಕಳು.

ಭಗವಂತನಿಗೆ ಸತ ಗುರು, ಸತನಾಮ, ಸತೋಶಿಕ್ಷಣ, ‘ಸತ್ಯಂ ಶಿವಂ ಸುಂದರಂ’, ಸತ್ಯ ಜಿತ್ ಆನಂದ ಸ್ವರೂಪನು, ಎಂದು ಮಹಿಮೆ ಮಾಡಲಾಗುತ್ತದೆ. ಪರಮಾತ್ಮ ಸತ್ಯನು, ಸತ್ಯಜ್ಞಾನದಾತನು, ಸತ್ಯಯುಗದ ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡುವವನು, ಸೃಷ್ಟಿಯ ಆದಿ ಮಧ್ಯ ಅಂತ್ಯದ ಸತ್ಯ ಕಥೆ ಹೇಳುವವನು. ಮೂರನೆಯ ಸತ್ಯ ಪ್ರಕೃತಿ. ಅದಕ್ಕೆ ಶಾಶ್ವತವಾದ ರೂಪ ಇಲ್ಲ. ಅದು ಪರಿವರ್ತನಶೀಲವಾಗಿದೆ. ಒಂದು ಸಮಯಕ್ಕೆ ಅದು ಸ್ವರ್ಗವಾದರೆ, ಇನ್ನೊಂದು ಕಾಲಕ್ಕೆ ಅದು ನರಕದ ಸಮಾನವಾಗುತ್ತದೆ. ಸೃಷ್ಟಿಯ ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಪಾತ್ರಧಾರಿ ಆಗಿರುವ ಆತ್ಮದ ಸ್ಥಿತಿ,ಗತಿಯ ಮೇಲೆ ಪ್ರಕೃತಿ ಅವಲಂಬಿಸಿದೆ. ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬನು ಪಾತ್ರಧಾರಿ ಆಗಿರುವದರಿಂದ, ಅವನ ಪಾತ್ರ ಮುಗಿದಾಗ, ನಾಟಕದ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ನಾಟಕದ ಸೂತ್ರಧಾರಿ ಆಗಿರುವ ಭಗವಂತನ ಅವತರಣೆ ಆಗುತ್ತದೆ. ಭಗವಂತನು ತನ್ನ ಜೊತೆ ನಿಜವಾದ ಮನೆಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೊಗುತ್ತಾನೆ. ಆದರಿಂದಲೇ ‘ಅಲ್ಲಿ ಇರುವುದು ನಮ್ಮ ಮನೆ ಇಲ್ಲಿ ಬಂದಿರುವುದು ನುಮ್ಮನೆ’ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ.

ಸತ್ಯದ ಪರಿಕಲ್ಪನೆ ಅತಿ ಸೂಕ್ತ, ಆಳವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಬೇರೆ-ಬೇರೆ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗಳಲ್ಲಿ ಸತ್ಯದ ಪರಿಕಲ್ಪನೆ ಬೇರೆ ಆಗಿರುತ್ತದೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಸೈನಿಕನಿಗೆ ದೇಶದ ರಕ್ಷಣೆ ಮಾಡುವುದು ಪರಮ ಧರ್ಮ. ಮನೆಗೆ ಬಂದಿರುವ ಕಳ್ಳನು ಮಾಲೀಕನಿಗೆ ತಿಜೋರಿಯ ಬೀಂಗ ಕೆಳಿದಾಗ ಸತ್ಯ ಹೇಳುವದು ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇಲ್ಲ. ಆದರೇ ತನ್ನ ಸಂಪತ್ತನ್ನು ಕಾಪಾಡಿಕೊಳ್ಳುವದೇ ಸತ್ಯವಾಗಿದೆ. ಹನುವನ್ನು ಬೆನ್ನು ಹತ್ತಿ ಕೊಲ್ಲಲು ಬಂದಿರುವ ಕಸಾಯಿಗೆ ಸುಳ್ಳಣೆ ಹೇಳಿದರೆ, ಅದು ಪಾಪ ಕರ್ಮ ಅಲ್ಲ. ಸತ್ಯವನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಲು ಸದ್ಗೌರಿವೇಕದ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇದೆ. ವಿಜ್ಞಾನ ಮತ್ತು ಆಧ್ಯಾತ್ಮ ನಮಗೆ ಸತ್ಯದ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೊಗುತ್ತವೆ. ಆದರೆ ಚರ್ಮಚಕ್ರಗಳಿಂದ ಮಾತ್ರ ಸತ್ಯವನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಅಂತರ ಜಗತ್ತು ಬಾಹ್ಯಜಗತ್ತಿನಕಿಂತಲು ವಿಶಾಲವಾಗಿದೆ. ಅದನ್ನು ತಿಳಿಯಲು ಜ್ಞಾನದ ಚಕ್ರ ಬೇಕು. ಸತ್ಯ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ನೀಡುವವನು, ಜ್ಞಾನೇಶ್ವರ ಶಿವನಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಅವನಿಗೆ ಶ್ರೀನೇತ್ರಿ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಶಿವನು ಕೊಡುವ ಜ್ಞಾನ ಸತ್ಯ. ಸತ್ಯವೇ ಬೇಳಕು. ಅಸತ್ಯವೇ ಕತ್ತಲು. ಈಶ್ವರೀಯ ಜ್ಞಾನ ಹಾಗೂ ರಾಜಯೋಗದ ನಿರಂತರ ಅಭ್ಯಾಸದಿಂದ ಬುದ್ಧಿ ದಿವ್ಯವಾಗುವದು. ದಿವ್ಯ ಬುದ್ಧಿಯಿಂದ ಸತ್ಯ-ಅಸತ್ಯದ ನಿಂಬಣೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳ ಬಹುದು. ಬಿನ್ನ ನಾವೆಲ್ಲ ಆ ‘ಸತ್ಯಂ ಶಿವಂ ಸುಂದರಂ’ ಶಿವನ ಮಕ್ಕಳು ಎಂದು ತಿಳಿದು ನಡೆಯೋಣ ಮತ್ತು ಸತ್ಯ ಕರ್ಮದಿಂದ, ಭಾರತ ಭಾಷಿಯನ್ನು ಮನಃ ಸ್ವರ್ಗವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡೋಣ.

--ವಿಶ್ವಾಸ ಸೋಹೋನಿ.
ಧಾರವಾಡ.

- ಬಹ್ಯಾಕುಮಾರೀಜ್ ವಾರ್ತಾ ಫಿಚರ್ಸ್

www.bkvarta.com